

Tusschen 1298 en 1333 is de geschiedenis van Bulgersteyn een gesloten boek voor ons. Heer Dirck Bokel staat hoog aangeschreven bij den graaf, hij is ontegenzeggelijk de eerste in rang te Rotterdam en het is dus bijna niet denkbaar, dat het slot, zoo het familiebezit geweest is, hem niet zou zijn teruggegeven. Onmogelijk is de opvatting van Lois niet, die in 1320 Dirc Bokel met Bulgersteyn in verband brengt; maar in 1333, nog tijdens zijn leven, zien wij een ander, n.l. Diederic die Visscher, over de woning in het westeinde van Rotterdam, d.w.z. Bulgersteyn, zooals later blijkt, beschikken ten behoeve van zijn vrouw. De graaf treedt op als leenheer en regelt de erfopvolging. De mogelijkheid bestaat natuurlijk, dat de Bokels een oorspronkelijk allodiaal goed door den drang der omstandigheden aan den graaf opgedragen en het in leen van hem hebben terugontvangen. Zoo was in 1306 Weena aan den heer van Putten gekomen, doch Dirc Bokel en zijn nakomelingen hielden het in erfleen. Hoe echter is de opvolging van de Bokels door de De Visschers te verklaren? Kunnen wij verwantschap aantoonen tusschen de Bokels, n.l. een der kinderen van Gijsbrecht, die in 1298 in betrekking tot het slot genoemd wordt, en Dirck de Visscher? In een charter van 26 Juli 1327 wordt gesproken van land bij Schiedam „in Dierix ambacht van Matenese, die Dierix Bokels sone was, die an minen Heer quam van Hughen Niclays soen wyff, die si van minen Heer hebt”. Is mijn opvatting juist, dan zou dit land eerst aan Dirk Bokel hebben toebehoord, daarna aan zijn vrouw, die een tweede huwelijk sloot met Hughe Niclays. En in een ander charter van dienzelfden tijd wordt zij Margrieta Jan Viskersdochter genoemd. Deze verwantschap kan echter nog niet den overgang van Bulgersteyn van de eene op de andere familie verklaren. Zoo wij Kortebrant mochten gelooven, die schrijft, dat een Floris de Visscher getrouwd was met een zuster van Dirk Bokel, dan zou de zaak vrijwel opgelost zijn. Dirk Bokel, de zoon van Gijsbrecht, kan ten behoeve van zijn zuster afstand gedaan hebben van dit leen; ook kan dit haar bij erfenis na haar vaders dood direct zijn toegevoezen. Ongelukkig ontbreken ons alle gegevens om de juistheid dezer opgave van Kortebrant te kunnen controleeren. Als een kleine aanwijzing zou kunnen gelden, dat omstreeks 1282 heer Ghisebrecht Bokel van den graaf 10 morgen land op het Trintveen (tusschen Delft en Overschie) in leen hield, die „Visscerken”